

برگشت فاپذیر

www.ketab.ir

معصومه آذربرین

برگشت ناپذیر / مقصومه آذربین

ص ۹۶

رقعی، چاپ اول، ۱۴۰۱

۵۰۰ نسخه

نوشهر: انتشارات عدن

۹۷۸-۶۰۰-۷۱۸۹-۵۹

رده بندی دیوبی: ۳/۶۲

PIR۸۳۳۳: رده بندی کنگره:

فیدست توسعی براساس اطلاعات فیبا.

سال انتشار: ۱۴۰۱

برگشت ناپذیر

مقصومه آذربین

ویراستار: مصطفی کریمان بهنامیری

طرح جلد: مهندس آرزو باروج

صفحه آر: کامبیز محمدیان حسن کیاده

نمونه خوان: پارمیدا عیانی

قیمت: ۵۰۰۰۰ تومان

انتشارات عدن

نوشهر. خ ۱۵ خرداد. پاساز ۱۵ خرداد. طبقه دوم. پلاک ۱۵۳

تلفن: ۰۱۵۲۳۵۸۷۵۰ ۰۱۵۲۳۵۳۴۴۹ همراه: ۰۹۱۲۲۰۴۱۲۳۱

nashradan@gmail.com

نخستین کتاب من به نام «رنج و اشتیاق» است که واقعیت‌های تلخ جامعه امروزی را به شیوه‌ای ساده به قلم کشیدم. «ماه منیر»؛ کتاب دوم نیز سرگذشت زنی است که سکه عمرش را خرج زندگی پر فراز و نشیب خود کرد. و اینک کتاب حاضر؛ «برگشت ناپذیر» که مبنای نگارش آن بر اساس داستان واقعی است و امیدوارم مورد توجه شما عزیزان قرار بگیرد.

این روزها بیش از همه نسبت به هم بیگانه شده‌ایم. استفاده‌ی نادرست از تکنولوژی گربیان خانواده‌ها را نمی‌کند. در این میان بیشترین آسیب را پدر و مادران و گاهی همسران که تنها یک ترین به ما هستند، می‌بینند. آن‌ها آشکارا مورد بی‌مهری قرار گرفته و در انزوای خود غرق می‌شوند.

موبایل یکی از خط‌نماک‌ترین ابزار پیشرفت‌های هست که خود به تنها‌ی مفید بوده اما اینترنت چون درختی تناور با شاخه‌هایی چون: تلگرام، واتس‌آپ، اینستاگرام و غیره در درون آرامش خانواده‌ها ریشه دوانده و با پیشرفت زمان شاخه‌های جدید تری نیز به آن افزوده می‌شود. هر چند همه‌ی ما زیر سایه این درخت تناور ساعتی را در عالم دیگری سیر می‌کنیم اما باید واقف باشیم مجال زندگی شاد و پرتحرک را از ما گرفته است و حتی این وابستگی در زندگی افراد متاهل جامعه نیز دیده می‌شود. به نحوی که اتفاق‌های گفتگو موجبات انحرافات و لغتش هایی را فراهم کرده و متاسفانه این روابط گاهی تا مرز طلاق هم پیش می‌روند.

هر چه بیشتر به اطرافم نگاه می کنم، بیشتر به این واقعیت می رسم که متاسفانه خود نیز در بین همین آدمها قرار گرفته‌ام. اما شاید بهتر باشد مثل گذشته کمی هم در کنار هم باشیم نه در فضای مجازی! زیرا باعث می‌شود عزیزانی را پشت سرخود جا بگذاریم، و به مرور آن‌ها احساس تنها‌یی می‌کنند و انگیزه‌ی زندگی را از دست می‌دهند.

این داستان، روایت زندگی است که با روابطی پوچ به پایان رسید. و با نگارش این زندگی، امید اندکی دارم که بین خود و دنیای مجازی فاصله‌ای ایجاد کنیم، زیرا "امن‌ترین پناهگاه آغوش گرم خانواده است."